

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE OD VEDOUCÍHO ATELIÉRU

Název: Kulturní centrum Balthasara Neumanna Cheb
Autor: Jaroslav Šrám
Ústav: 15118 Ústav nauky o budovách
Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Boris Redčenkov
Akademický rok: akademický rok 2021/2022 zimní semestr semestr

Velmi exponované místo pod kostelem sv. Mikuláše prošlo, ostatně tak jako celý Cheb, dramatickým vývojem. Bývalá jezuitská kolej byla v roce 1835 přestavěna na vojenské kasárna, která sloužila městu až do konce druhé světové války. V té době byla budova významně poškozena bombardováním a musela být stržena. Ruina klasicistní stavby byla zasypana. Náměstí ztratilo svoje přirozené prostorové vymezení a zelený svah pod kostelem se stal bizarním vyústěním tohoto destruktivního procesu. Destrukcí bohužel neunikl ani navazující blok domů podél východní strany náměstí. V jednom z domů se narodil v roce 1687 i později významný německý barokní architekt Balthasar Neumann. Mohutná asanace města v 60 letech 20 století vymazala nejen původní středověkou hustotu, ale i paměť místa včetně vzpomínky na slavné rodáky. Příběh jednotlivých bakalářských prací našeho ateliéru spojuje chuť oživit náměstí a připomenout slavného rodáka, který nemá do dnešních dnů v Chebu významnou připomínku.

Východiskem pro práci Jaroslava se stal odkaz na barokní geometrii, která se uplatňuje i ve stavbách chebského rodáka. Jednotlivé vrstvy elips a kruhu vytvářejí působivý scéniový efekt, který mě baví. Výchozí koncept je silný nejenom pro vnitřní prostor, ale ukazuje se, že budova ob stojí i v kontextu kostela sv. Mikuláše. Návrh dokazuje, že Jaroslav má cit pro prostor i schopnost koncepčního uvažování.

Návazný bakalářský projekt je po obsahové i formální stránce úplný a kvalitně zpracovaný. Práce s pohledovým betonem, který se uplatňuje v interiéru i exteriéru je koncepčně uchopená a technicky zvládnutá.

Mám radost, že se povedlo udržet původní koncept téměř beze změny a že se potvrdily původní úvahy o konstrukční a technologické logice celého konceptu stavby. V tomto ohledu lze práci hodnotit jako profesionálně zvládnutou a dotaženou. Nicméně bych čekal větší propracovanost a vyšší míru prověřenosti, barevného pojetí betonu, dopadu VZT rozvodů do interiéru, rovinatého prosklení v obloukových oknech, tvarování konstrukce světlíku a jeho odvodnění či světelných podmínek v interiéru.

Závěrem však konstatuji, že celkově je řešení zpracováno v souladu s požadovaným rozsahem. Nicméně bych v některých technických ověřeních očekával stejnou razanci a koncepčnost jako vidím ve studii. Je škoda, že v bakalářských pracích nezbyvá čas na doložení celkového konceptu environmentálních okruhů stavby. Vnitřní prostředí budovy je zásadní ve vazbě na udržitelnost. Jak se prostory větrají, vytápějí, jak se chladí. Jak se nakládá s dešťovou vodou, jak se využívá šedá voda, jaké jsou alternativní zdroje energie atd. Tyto témata by měla být zásadní a jednoznačně dokládat udržitelnost budovy. Je škoda, že tyto věci neinicují sami studenti a spokojí se s frázemi. Vznáším tyto otázky v obecné rovině, nikoli jako kritiku práce Jaroslava i když si myslím, že patří ke studentům, kteří by měli mít ambici takovou práci předkládat.

Projekt interiéru zůstal v rovině schématu a je škoda, že nezbyl čas na důslednější rozpracování konstrukčních a designových prvků. Použití UHPC betonu je dobrá volba a ukazuje, že má Jaroslav přehled o soudobých materiálech. Je však škoda, že o tomto se dozvídáme pouze v textové části. Ve výkresech jsou jen základní rozměry, a to je pro realizaci interiérového prvku nedostatečné. Zcela chybí detaily kotvení, popisy a legendy, design jednotlivých částí recepce, ze kterých je patrná konstrukční logika a designerské finesy. Obecně platí, že to, co vypadá zdánlivě jednoduše bývá zpravidla vykoupeno velmi složitým řešením, které je promyšleno do detailu. Účelem interiérového prvku v BP je právě přimět studenta ke koncentraci na takovou míru detailu.

Jeho práce nemá zásadní chyby, ale postrádám v ní chuť přijít věci na kloub, nechat se pohlídit řešením a podrobovat své návrhy větší míře sebereflexe, která povede k homogennímu a vyváženému řešení.

Jaroslav má talent. Má cit pro proporce i měřítko. Má schopnost koncepčního uvažování, ale osobně mu přeji vůli a chuť k objevování architektury. Odhodlání překročit první složitosti, nespokojit se s polovičatým řešením a posunout svou práci za horizont. Myslím, že na to má.

Jeho práci hodnotím C.

V Praze dne 5. 3. 2022

doc. Ing. arch. Boris Redčenkov